

फस्ट वा एयरकन्डीशनमा जानको लागि सहज साधन

आज बापदादा सबै बच्चाहरूको अनुहारमा विशेष एउटा कुरा देखिरहनु भएको थियो। त्यो कुनचाहिँ? हरेकको अनुहारमा पवित्रताको सुन्दरता कहाँसम्म आएको छ अर्थात् पवित्रताको महानताको चमक कहाँसम्म देखिएको छ? जस्तै शरीरको सुन्दरतामा मस्तक, नयन, मुख आदि सबै हेर्छन् त्यस्तै पवित्रताको सुन्दरतामा बापदादा, मस्तकमा संकल्पको रेखाहरू अर्थात् स्मृतिको शक्ति, नयनमा आत्मिक वृत्तिको दृष्टि, मुखमा महान् आत्मा बन्नेको खुशीको मुस्कान, वाणीमा सदा महान् बनेर महान् बनाउने बोली, शिरमा पवित्रताको निशानी प्रकाशको ताज— यस्तो चम्किरहेको अनुहार हरेकको बापदादा देखिरहनु भएको थियो। आज वतनमा पवित्रताको प्रतिस्पर्धा थियो। आज सबैको नम्बर कति थियो होला, यो जान्दछौ? पहिलो, दोस्रो, तेस्रो पुरस्कार हुन्छ नि। तिमी सबैलाई कुनचाहिँ पुरस्कार मिल्यो?

पहिलो पुरस्कारको अधिकारी ती बच्चा बन्छन्, जसको पाँचै कुरा सम्पन्न हुन्छ। एक प्रकाशको ताज, त्यस ताजमा पनि जसको ताज पूर्ण वृत्तमा छ। जस्तो चन्द्रमाको पनि पूर्ण वृत्त हुन्छ, कहिले अधुरो हुन्छ। कसैको आधा थियो, कसैको पूरा थियो र कसैको त रेखा मात्र थियो, जसलाई भनिन्छ नाम मात्र। पहिलो नम्बर अर्थात् पहिलो पुरस्कारवाला पूर्ण प्रकाशको ताजधारी।

दोस्रो— जसरी मस्तकमा तिलक चम्किन्छ त्यस्तै भाइ-भाइको स्मृति अर्थात् आत्मिक स्मृतिको निशानी मस्तक बीचमा बिन्दी चम्किरहेको थियो। तेस्रो— नयनमा रूहानियतको चमक, रूहानी दृष्टि, शरीरलाई देख्दा पनि नदेखेर आत्मालाई देख्ने अभ्यासको चमक थियो। रूहानी प्रेमको झलक थियो। ओठमा प्रभु प्राप्ति आत्मा र परमात्माको महान् मिलनको र सर्व प्राप्तिहरूको मुस्कान थियो। अनुहारमा माता-पिता र श्रेष्ठ परिवारसँग बिछोड भएका कल्प पछि मिलेको सुखको लाली थियो। बाबा पनि लाल (रातो), आत्मा पनि लाल, घर पनि लाल र बाबाको पनि बन्यौ भने लाल भयौ। कति प्रकारको लाली हुन गयो! यस्तै पाँचै रेखाहरू सम्पूर्ण स्वरूप भएका पहिलो पुरस्कारमा थिए। अब यसको आधारमा विचार गर— पहिलो पुरस्कार १०० प्रतिशत पाँचै रेखाहरूमा छ। दोस्रो पुरस्कार पाउनेहरू ७० प्रतिशत, तेस्रो पुरस्कार पाउनेहरू ३० प्रतिशत, अब भन तिमी को हो? दोस्रो पुरस्कार पाउनेहरू— त्यसमा पनि नम्बरवार अधिकांश थिए। पहिलो र तेस्रोमा कम थिए। ३० देखि ५० प्रतिशत भित्र अधिकांश थिए। भन्न त तिनलाई पनि दोस्रोमा भनिन्छ, तर पछाडि। पहिलो श्रेणीमा पनि दुई प्रकार थिए— एक जन्मदेखि नै पवित्रताको सुन्दरताको पाँचै निशानीहरू जन्मसिद्ध अधिकारको रूपमा प्राप्त गरेका थिए। प्राप्त गर्नु परेन तर प्राप्त गरिसकेका थिए। तिनको अनुहारमा अपवित्रताको ज्ञानको रेखाहरू छैनन्। निजी संस्कार स्वाभाविक जीवन छ। संस्कार परिवर्तन गर्ने मेहनत छैन। सपनामा पनि संकल्प मात्र अपवित्रताको आक्रमण छैन अर्थात् पवित्रताको सुन्दरतामा अलिकति पनि महीन दाग छैन। दोस्रो जन्मदेखि ज्ञानको प्रकाश र शक्तिको आधारमा सदा पवित्रताको सुन्दरता भएका। फरक यो रह्यो जुन पहिलावाला सुनाएँ तिनको अन्तिम जन्मको अगाडिको संस्कारको पनि दाग छैन यसैले अधिल्लो जन्मको संस्कारहरूलाई मेटाउने मेहनतको पनि रेखा छैन। ज्ञान छ अधिल्लो जन्मको बोझ आत्मामा छ तर ८४ औं जन्मको विगतको ड्रामा अनुसार अपवित्रताको संकल्पको अनुभव छैन यसैले यो पनि लिफ्टको

२०७२ फाल्गुन ३० आइतबार १३-०३-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज २३.०३.८१ मधुबन

गिफ्ट (उपहार) मिलेको छ यसैले निजी संस्कारको रूपमा सहज महान् आत्मा हुन्। जस्तो सहज योगी त्यस्तै सहज पवित्र आत्मा। बी होली (पवित्र बन) होइन, ती छन् नै होली। तिनको लागि यो स्लोगन होइन— ‘बी होली’। ती बनिबनाऊ छन्। पहिलो पुरस्कारमा पनि नम्बरवन। सम्झ एयरकन्डिशन ग्रुप भए। फेरि पहिलो श्रेणी, तिनको केवल थोरै अन्तर छ। निजी संस्कार होइन, संस्कार बनाउनु पर्छ अर्थात् मरजीवा जन्मको आदिमा निमित्त मात्र ज्ञानको आधारमा ध्यान राख्नुपर्‍यो। अलिकति पुरुषार्थको रेखाहरू जन्मको आदिमा देखिनमा आउँछ, अहिले होइन। पहिला आदिकालको कुरा हो। एयरकन्डिशन अर्थात् बनीबनाउ थियो र पहिलो श्रेणीले आदिमा स्वयंलाई बनाए। त्यसमा पनि पुरुषार्थ सहज गरेका थिए। सहज पुरुषार्थ, तीव्र पुरुषार्थ, समर्थ पुरुषार्थ। तर फेरि पनि पुरुषार्थको रेखा छ। यो पवित्रताको कुरा चलिरहेको छ। पवित्रताको विषयमा ती बनीबनाउ र ती पुरुषार्थको रेखावाला छन्। बाँकी टोटल सबै विषयको कुरा अलग छ। यो एक विषयको कुरा हो। ती ८ रत्नहरूको माला र ती १०० मा पहिलो नम्बर। तेस्रो क्लास त भारत सरकारले पनि क्यान्सिल गर्दैछ। तेस्रो श्रेणीवाला त सत्ययुगको पहिलो प्रसिद्ध प्रजा हुन्, जुन राजाई परिवारको सम्बन्धमा सदा रहन्छन्। भित्रको प्रजा हुन्छन्। बाहिरको होइन। भित्रको सम्बन्धमा धेरै नजिकका हुन्छन्, तर पदमा पछाडि हुन्छन्। लक्ष्य त एयरकन्डीशनको हो नि। पहिलो श्रेणीको फरकमा दोस्रो श्रेणी त बुझिहाल्यौ होला। दोस्रो श्रेणीबाट पहिलो श्रेणी वा एयरकन्डीशनमा जाने धेरै सहज साधन हो। केवल एक संकल्पको साधन छ। त्यो एक संकल्प हो— “म हुँ नै ओरिजिनल पवित्र आत्मा।” ओरिजिनल स्वरूप अपवित्र त थिएन नि। अनादि र आदि दुवै कालको ओरिजिनल स्वरूप पवित्र थियो। अपवित्रता त आर्टिफिशियल हो। सक्कली होइन। शूद्रहरूको देन हो। शूद्रहरूको चीज ब्राह्मणले कसरी प्रयोग गर्न सक्छन्? केवल यो एउटा संकल्प राख— अनादि र आदि असली रूप पवित्र आत्मा हुँ। कसैलाई हेर्दा पनि उनको अनादि आदि असली रूप देख, स्वयंको पनि र अरूको पनि। असलीलाई अनुभूत गर। रातो (लाल) चश्मा लगाऊ। स्मृतिको चश्मा। त्यो चश्मा होइन, म पनि लाल, त्यो पनि लाल, बाबा पनि लाल। त्यसैले लाल चश्मा भयो नि। फेरि लालकिल्लामाथि झण्डा फहराउनेछौ। अहिले मैदानसम्म कदम उठाएका छौ। सरकारको दृष्टिसम्म आएका छौ फेरि नजर पछि दिलमा आउनेछौ। सबैको दिलबाट निस्कन्छ— यदि हुन् भने यी नै हुन्। अहिले आवाज फैलियो— यो ठूलो संस्था हो। ठूलो कार्य गरेका छन्। यो कुनै साधारण संस्था होइन। प्रसिद्धको लिस्टमा छौ। अहिले तिम्रो मेहनतको प्रशंसा गरिरहेका छन्। फेरि तिम्रो परमात्म प्यारको महिमा गर्नेछन्। यो पनि राम्रो गर्‍यौ। बापदादा खुशी हुनुहुन्छ। संगठनको स्वरूप विश्वको अगाडि एक गजबको चित्रमा राखेका छौ ‘हामी सबै एक हौं’ यसको झण्डा फहरायौ। मानिसहरूले सम्झिन्थे— यी ब्रह्माकुमारीहरू गइसके, कहाँसम्म चल्छन्। तर संगठनको नक्शाले अनेक साधनहरूद्वारा जस्तो रेडियो, टी.भी, पत्रिकाहरू, नेताहरू यी सबैको सम्पर्कद्वारा अहिले यो आवाज छ— ब्रह्माकुमारीहरू चढ्ती कलामा अमर छन्, जानेवाला होइनन् तर सबैलाई लिएर जानेवाला हुन्। जसमा सबैले तन, मन, धन लगायौ, विश्वको कुना-कुनाका ब्राह्मणहरूको भावनाहरूको माटो हाल्ने समारोह भयो। आफ्नो राज्यको जगलाई बलियो गर्‍यौ यसैले केही फल निस्कियो, केही निस्कन्छ। सबै फल एकैसाथ निस्कदैन। उल्हनाहरूबाट बच्यौ। अब कसैले उल्हना लगाउन सक्दैन— बाहिरको स्टेजमा कहाँ आउँछौ र? लालकिल्लासम्म पुग्यौ भने उल्हना समाप्त

२०७२ फाल्गुन ३० आइतबार १३-०३-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज २३.०३.८१ मधुवन

भयो, आफ्नो कमजोरी रह्यो तिम्रो उल्हना रहेन यसैले सफलतामूर्त छौ र सदा रहन्छौ। भविष्यमा अझ नयाँ योजना बन्छ। खर्चको नसोच। खर्च के गर्नु- १० पैसा नै त दियो। मानिसहरू मनोरञ्जनको लागि, सँगठित कार्यक्रमको लागि कति खर्च जम्मा गर्छन्, खर्च गर्छन्। तिम्री सबैको त १० पैसा वा १० रूपैयाँमा नै काम भयो। यति ठूलो परिवार देख्नु र मिल्नु। यो पनि स्नेहको सबूत देखे। एकताको सुगन्ध, उमंग-उत्साह र आविष्कारको सुगन्ध चारैतर्फ राम्रो फैलायो। बापदादाको वतनसम्म पुग्यो। अब केवल एक सुगन्ध बाँकी रहन गयो। कुनचाहिँ? भगवान्का बच्चा हुन्, यो सुगन्ध रहन गएको छ। महान् आत्माहरू हुन्, यहाँसम्म पुगेका छौ। आत्मिक बम्ब लागेको छ तर परमात्म बम्ब लागेको छैन। बाबा आउनु भएको छ, बाबाको यी बच्चा वा साथी हुन्, अब यो अन्तिम झण्डा फहराउनु छ। भाषणहरूद्वारा, झाँकीहरूमा माइकद्वारा सन्देश त दियो। तर अब सबैको हृदयसम्म सन्देश पुगेस्। बुझ्यौ अब के गर्नु छ? यो पनि दिन आउँछ। सुनाएँ नि- विदेशबाट कुनै यस्तो विशेष व्यक्ति ल्याउनेछौ, यो पनि हलचल मच्चिन्छ। सबै फस्ट क्लास पवित्रताको सुन्दरतामा आऊन्, सेकेण्ड क्लास पनि खत्म भयो भने यो दिन टाढा छैन। सेकेण्ड क्लासले सुन्दर बन्नको लागि मेहनतको मेकअप गर्नु पर्नेछ। अहिले यो पनि छोड। स्वाभाविक सुन्दरतामा आऊ। जस्तो देवताहरूको संस्कारहरूमा अपवित्रताको अविद्या छ त्यही असली संस्कार बनाऊ तब विश्वको अगाडि पवित्रताको सुन्दरताको रूहानी आकर्षण स्वरूप हुन जान्छ। बुझ्यौ आज के प्रतिस्पर्धा थियो?

विदेशीहरू त धेरै जानेवाला छन्। एक जानु अनेकौंलाई ल्याउनु। एक-एक सिताराले आफ्नो दुनियाँ बनाउनेछन्। यो चैतन्य सिताराहरूको दुनियाँ हो यसैले वैज्ञानिकहरू तिम्रो यादगार सिताराहरूमा दुनियाँ खोजिरहेका छन्। अहिले तिनलाई पनि आफ्नो दुनियाँ लिएर आऊ। तब मेहनतबाट बच्नेछन्। तिनलाई अनुभव गराऊ- सिताराहरूको दुनियाँ कुनचाहिँ हो? जुन आज भारतका बच्चाहरूको साथ-साथ विदेशीहरूको पनि विशेष ज्ञानको पिकनिकको खातिरी गरिरहेको छु। जो जानेवाला हुन्छन् तिनलाई पिकनिक दिइन्छ नि। त्यसैले बापदादा पनि पार्टी दिइरहनु भएको छ। यो ज्ञानको पार्टी हो।

यस्तो पवित्रताको सुन्दरतामा नम्बरवन, अपवित्रतामाथि सदा जीत प्राप्त गर्ने, पवित्रतालाई निजी संस्कार बनाउने, सर्व सम्बन्धको सुख एक बाबासँग सदा लिने, एकमा सारा संसार देख्ने, यस्ता सदा आशिकहरूलाई माशुक बाबाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई नमस्ते।

महायज्ञमा सबैले धेरै राम्रो मेहनत गरेका छन्। मेहनतको फल मिलि नै हाल्छ। आवाज बुलन्द गर्नको लागि खर्च त गर्नु नै पर्छ। कुनै नयाँ आविष्कार निकाल्नमा खर्च लाग्छ तर त्यसको सफलताले भविष्यमा पनि फल दिइरहन्छ। कहाँ नाम प्रसिद्ध हुन्छ, कहाँ आवाज निस्कन्छ, कहाँ ब्राह्मण परिवारमा वृद्धि हुन्छ। महायज्ञको कारण सरकारद्वारा जुन सहयोग प्राप्त भयो त्यो पनि सदाको लागि उनको रिकर्डमा आयो नि। जस्तै रेलको कन्शेसनको भयो, यो पनि रिकर्डमा आयो नि। यस्तै गुप्त कति कार्य हुन्छन्। राष्ट्रपतिसम्म पनि आवाज त गयो- यतिका सेवाकेन्द्रहरूबाट

२०७२ फाल्गुन ३० आइतबार १३-०३-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज २३.०३.८१ मधुवन यतिका लगनले आएका छन्। यो पनि प्रत्यक्षफल हो। जसले जुन सेवा गरे, बापदादा रिजल्टबाट सन्तुष्ट हुनुहुन्छ यसैले मेहनतको बधाई छ।

सेवाधारी भाइ-बहिनीहरूसँगः— हरेक आफूलाई करोडौंमा कोही, कोहीमा पनि कोही, यस्तो श्रेष्ठ आत्मा सम्भन्छौ ? सेवाको चिठ्ठा मिल्नु यो पनि एक भाग्यको रेखा हो। यो सेवा, सेवा होइन बरू प्रत्यक्ष मेवा हो। एक हुन्छ ताजा फल, एक हुन्छ सुक्खा फल। यो फल कुनचाहिँ हो ? यो प्रत्यक्ष भाग्यको फल हो। भखैँ गर, भखैँ खाऊ। भविष्यमा त जम्मा हुन्छ नै तर भविष्य भन्दा पहिला प्रत्यक्षफल हुन्छ। वायुमण्डलको सहयोगको छत्रछायाँ कति सहज श्रेष्ठ बनाउँछ। साथ-साथै पुरानो दुनियाँको आवाज र दृष्टिबाट टाढा हुन पुग्छौ। नोकरीको सट्टामा यज्ञ सेवा घरको सेवा हुन जान्छ। नोकरीको टोकरी पनि उत्रिन पुग्छ। सेवाको ताज धारण हुन जान्छ। नोकरीको टोकरी त मजबुरीले उठाइरहेका छौ, दिलबाट होइन, निर्देशन छ त्यसैले गरिरहेका छौ। त्यसैले यो सेवाबाट कति फाइदा हुन जान्छ। संगत कति श्रेष्ठ मिल्न जान्छ, सागरको किनारा र सदा ज्ञानको चर्चा, बाबा र सेवा बाहेक केही अरू छैन। यो मदत हो नि। त्यसैले कति भाग्य छ। माताहरू के सम्भन्छौ ? बनीबनाउ भाग्य हातमा आइहाल्यो। जस्तो कृष्णको चित्रमा स्वर्ग हातमा छ भने संगममा भाग्यको गोला हातमा छ। यति भाग्यवान हौ। यो सेवा अहिले साधारण कुरा लाग्छ तर यो साधारण होइन। यो विचित्र रेखा हो। जति समय यो चिठ्ठा मिल्छ, यही चिठ्ठाको अविनाशी बनाउन सक्छौ। यस्तो अभ्यासी बन, जो जहाँसुकै बसे तापनि यहाँको जस्तो स्थिति बनाउन सक। यहाँ सहज योगीको अनुभूति हुन्छ नि। मेहनत समाप्त हुन जान्छ, त्यसैले यही सहजयोगको अनुभव परम्परा चलाउँदै गर। संगमयुगमा परम्परा। मधुवनमा यो अनुभव छोडेर नजाऊ, साथ लिएर जाऊ। यस्तो कतिले भन्छन्, मधुवनबाट तल आयौं तब मीटर पनि तल ओर्लियो। यस्तो नगर्नु। यही अभ्यासको लाभ लेऊ। सेवा गर्दै पनि सहजयोगीको स्थितिमा ध्यान राख। यस्तो होइन, केवल कर्मणा सेवामा व्यस्त होऊ। कर्मणाको साथ-साथै मनसा स्थिति पनि सदा श्रेष्ठ रहोस्, तब सेवाको फाइदा छ। शक्तिहरू पनि राम्रो स्नेही छन्, अथक छन्, हातमा दुखाई त हुँदैन, बापदादा स्नेह सहित पाउ र हात मालिश गरिरहनु भएको छ। स्नेह नै पाउ मालिश गर्नु हो। अच्छा— मधुवनमा सेवाको बीज रोप्यौ अर्थात् सदाको लागि श्रेष्ठ कर्महरूको फल रोप्यौ।

वरदानः— हर कर्म गर्दै कमल आसनमा विराजमान रहने सहज वा निरन्तर योगी भव

निरन्तर योगयुक्त रहनको लागि कमल पुष्पको आसनमा सदा विराजमान होऊ तर कमल आसनमा उनै स्थित रहन सक्छन्, जो हल्का छन्। कुनै पनि प्रकारको बोझ अर्थात् बन्धन नहोस्। मनको संकल्पहरूको बोझ, संस्कारहरूको बोझ, दुनियाँको विनाशी चीजहरूको आकर्षणको बोझ, लौकिक सम्बन्धीहरूको ममताको बोझ— जब यी सबै बोझ समाप्त होस् तब कमल आसनमा विराजमान निरन्तर योगी बन्न सक्छौ।

स्लोगनः— सहनशीलताको गुण धारण गर्नु भन्ने असत्यताको सहारा लिनु पर्दैन।